

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/1221

z dnia 4 czerwca 2026 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do tymczasowych ukierunkowanych środków dotyczących ulg operacyjnych i ukierunkowanych mnożników na potrzeby obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka rynkowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 461a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁽²⁾ zmieniono rozporządzenie (UE) nr 575/2013, między innymi po to, aby wprowadzić do tego rozporządzenia jako wymóg sprawozdawczy standardy gruntownego przeglądu portfela handlowego („FRTB”), które stanowią kompleksowy zestaw wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji na ryzyko rynkowe, opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego („komitet bazylejski”). Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1623⁽³⁾ dalej zmieniono rozporządzenie (UE) nr 575/2013, między innymi w celu przekształcenia standardów FRTB w wiążące wymogi dotyczące obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego.
- (2) Z uwagi na wysoce konkurencyjny charakter międzynarodowej działalności handlowej standardy FRTB zostały przyjęte przy założeniu, że ich wdrożenie we wszystkich jurysdykcjach, zarówno pod względem treści, jak i terminów, zapewniłoby równe warunki działania na poziomie międzynarodowym dla działalności handlowej instytucji. Monitorowanie wdrażania standardów FRTB w innych jurysdykcjach będących członkami komitetu bazylejskiego, w szczególności w jurysdykcjach, w których istnieje wiele banków działających na skalę międzynarodową, wykazało opóźnienia we wdrażaniu standardów międzynarodowych oraz szereg odstępstw od standardów międzynarodowych, a co za tym idzie – znaczne ryzyko zakłóceń równych warunków działania na poziomie międzynarodowym. Aby zaradzić temu ryzyku i zgromadzić więcej informacji na temat terminów wdrożenia i rzeczywistych zasad w innych jurysdykcjach, Komisja dwukrotnie skorzystała z uprawnienia przewidzianego w art. 461a ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w celu odroczenia za pośrednictwem aktów delegowanych⁽⁴⁾ stosowania w Unii standardów FRTB do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego do dnia 1 stycznia 2027 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1623 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej, ryzyka operacyjnego, ryzyka rynkowego oraz minimalnego progu kapitałowego (Dz.U. L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/2795 z dnia 24 lipca 2024 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do daty rozpoczęcia stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego (Dz.U. L, 2024/2795, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2795/oj) i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1496 z dnia 12 czerwca 2025 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do daty rozpoczęcia stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego (Dz.U. L, 2025/1496, 19.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1496/oj).

- (3) W ostatnich miesiącach monitorowanie wdrażania standardów FRTB wykazało, że chociaż większość jurysdykcji rzeczywiście poczyniła postępy we wdrażaniu tych standardów, nadal istnieje niepewność co do terminów wdrożenia tych standardów i ostatecznych przepisów w jurysdykcjach, w których istnieje wiele instytucji kredytowych działających na skalę międzynarodową. Aby uniknąć znaczących niekorzystnych warunków konkurencji dla unijnych instytucji kredytowych w zakresie ich działalności handlowej, ramy ostrożnościowe obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego powinny zostać tymczasowo zmienione na okres trzech lat. Ukierunkowane zmiany powinny dotyczyć konkretnych aspektów ram ostrożnościowych, w przypadku których stwierdzono odstępstwa w innych jurysdykcjach lub istnieje duże prawdopodobieństwo ich wystąpienia.
- (4) Aby zapewnić instytucjom kredytowym pewność i stabilność regulacyjną w odniesieniu do ram ryzyka rynkowego, które instytucje te są zobowiązane stosować do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, czas obowiązywania środków dotyczących ulg powinien wynosić trzy lata, tj. do dnia 31 grudnia 2029 r., co stanowi maksymalny okres określony w uprawnieniu przewidzianym w art. 461a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (5) Zgodnie ze standardami bazylejskimi, na mocy art. 325az ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, aby uzyskać zezwolenie na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, instytucje kredytowe są zobowiązane do przeprowadzania na bieżąco testu przypisania zysków i strat określonego w art. 325bg tego rozporządzenia i uzyskania odpowiedniego wyniku testu na poziomie każdej jednostki odpowiadającej za handel objętej zakresem ich zezwolenia na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych. W przypadku jednostek odpowiadających za handel, które nie uzyskują odpowiedniego wyniku testu, instytucje kredytowe obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z alternatywną metodą standardową. Niedawne doświadczenia uwypukliły trudności szeregu jednostek odpowiadających za handel z uzyskaniem odpowiedniego wyniku testu, chociaż niepowodzenia te niekoniecznie muszą być związane z niedociągnięciami modelu. W rezultacie inne jurysdykcje wdrożyły test przypisania zysków i strat, przynajmniej tymczasowo, w sposób niewiążący, wyłącznie jako narzędzie monitorowania. Aby rozwiązać obawy dotyczące równych warunków działania z tymi jurysdykcjami, w ramach wdrożenia w Unii należy również umożliwić bankom obliczanie wyniku testu przypisania zysków i strat wyłącznie do celów monitorowania w okresie trzech lat oraz doprecyzować, że test ten nie ma bezpośredniego wpływu na wymogi w zakresie funduszy własnych w tym okresie.
- (6) Standardy FRTB określają jasne i rygorystyczne wymogi dotyczące niemożliwych do modelowania czynników ryzyka, które wprowadzono do prawa Unii w drodze aktów ustawodawczych oraz aktów delegowanych i wykonawczych Komisji. Ze względu na bardzo ograniczone jak dotąd przyjęcie na całym świecie modeli wewnętrznych ryzyka rynkowego oraz znaczne opóźnienia we wdrażaniu FRTB przez główne jurysdykcje opracowywanie rozwiązań w zakresie danych oferowanych przez sprzedawców będących osobami trzecimi, które umożliwiłyby instytucjom kredytowym sklasyfikowanie mniejszej liczby ich czynników ryzyka jako niemożliwych do modelowania, jest nadal ograniczone. Ma to znaczący wpływ na wymogi w zakresie funduszy własnych, co budzi obawy, że udział niemożliwych do modelowania czynników ryzyka w ogólnych wymogach w zakresie funduszy własnych obliczonych przy użyciu modeli wewnętrznych jest większy niż pierwotnie oczekiwano. Ogólnie rzecz biorąc, instytucje postrzegały ramy dotyczące niemożliwych do modelowania czynników ryzyka jako główną przeszkodę w opracowywaniu wewnętrznych modeli ryzyka rynkowego. W świetle tych uwag inne główne jurysdykcje uprościły swoje ramy dotyczące niemożliwych do modelowania czynników ryzyka i umożliwiły kapitalizację większej liczby czynników ryzyka jako możliwych do modelowania w ramach miary ryzyka oczekiwanych braków. Aby zachować równe warunki działania na całym świecie i ułatwić wdrażanie ram dotyczących niemożliwych do modelowania czynników ryzyka, konieczna jest zmiana warunków dotyczących liczby obserwacji cen możliwych do sprawdzenia niezbędnych do uznania czynnika ryzyka za możliwy do modelowania, a tym samym do kapitalizacji w ramach obliczania oczekiwanych braków.
- (7) Zgodnie ze standardami bazylejskimi jednym z kryteriów określonych w art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/2060⁽⁹⁾ umożliwiających uznanie czynnika ryzyka za możliwy do modelowania jest zidentyfikowanie przez daną instytucję – w 12-miesięcznym okresie obserwacji – pewnej liczby cen możliwych do sprawdzenia dla tego czynnika ryzyka. Wymóg ten jest problematyczny w przypadku niedawno wyemitowanych instrumentów, w tym nowo wyemitowanych obligacji, nowych referencyjnych stóp procentowych lub towarów, ponieważ oznacza, że w okresie 12 miesięcy po ich emisji czynniki ryzyka dla tych pozycji mogą nie przejść testu kwalifikowalności czynnika ryzyka, niezależnie od płynności tych pozycji. Aby zmniejszyć obciążenie operacyjne instytucji i zapewnić równe warunki działania w stosunku do instytucji kredytowych z innych jurysdykcji, instytucje kredytowe powinny mieć możliwość proporcjonalnego przyjęcia liczby obserwacji cen rzeczywistych wymaganych do celów modelowania w odniesieniu do tych nowych czynników ryzyka przez jeden rok po pierwszym wprowadzeniu tych nowych instrumentów do obrotu na rynku.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/2060 z dnia 14 czerwca 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny możliwości modelowania czynników ryzyka zgodnie z metodą modeli wewnętrznych oraz częstotliwość tej oceny zgodnie z art. 325be ust. 3 tego rozporządzenia (Dz.U. L 276 z 26.10.2022, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).

- (8) Jednym ze szczególnych wymogów dotyczących wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 325bp rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest oszacowanie przez instytucję kredytową dolnego pułapu wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania na poziomie wartości procentowych określonych w ust. 5 lit. a) tego artykułu. W związku z tym w przypadku określonych emitentów lub dłużników, którzy nie podlegają żadnym wymogom w zakresie funduszy własnych dotyczącym narzutu z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody standardowej, wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych byłyby wyższe niż w ramach alternatywnej metody standardowej. Dotyczy to w szczególności wysoko ocenianych emitentów, jakimi są rządy centralne i banki centralne. Kilka jurysdykcji odstąpiło od standardów bazylejskich i zezwoliło bankom, w ramach metody modeli wewnętrznych, na traktowanie ekspozycji wobec tych emitentów w taki sam sposób, w jaki ekspozycje te byłyby traktowane w ramach alternatywnej metody standardowej (tj. brak wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania). W związku z tym, aby zapewnić spójność między podejściami i zachować równe warunki działania w stosunku do tych jurysdykcji, instytucje kredytowe w Unii powinny również móc korzystać z podobnego środka. Należy to osiągnąć przez zastosowanie mnożnika równego 0 do prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez emitentów/dłużników, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % w ramach alternatywnej metody standardowej, co spowoduje wyzerowanie odpowiedniego narzutu kapitałowego z tytułu ekspozycji wobec tych emitentów/dłużników.
- (9) Instytucje kredytowe, które uzyskały zgodę na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, mogą mieć trudności operacyjne z przeprowadzaniem codziennych obliczeń miary ryzyka oczekiwanych braków i miary ryzyka scenariusza warunków skrajnych zgodnie z art. 325ba ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W szczególności codzienne obliczenia wymagają wysiłku obliczeniowego i nakładają wymogi dotyczące terminowości procesów operacyjnych i procesów zarządzania. Instytucjom kredytowym należy zatem tymczasowo zezwolić na obliczanie i ujawnianie wartości regulacyjnej miary ryzyka oczekiwanych braków i miary ryzyka scenariusza warunków skrajnych co tydzień, a nie codziennie. Umożliwiłoby to unijnym instytucjom kredytowym utrzymanie równych warunków działania w stosunku do banków z innych jurysdykcji, które będą zobowiązane do stosowania alternatywnej metody modeli wewnętrznych dopiero w późniejszym terminie.
- (10) Art. 325bh ust. 1 lit. i) oraz art. 325j rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zawierają szczegółowe warunki obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, zarówno w ramach alternatywnej metody standardowej, jak i alternatywnej metody modeli wewnętrznych. Aby uniknąć bardzo zachowawczego traktowania, instytucje kredytowe muszą być w stanie okresowo analizować wszystkie składniki przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania stanowiące podstawę ekspozycji i obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania tak, jakby miały bezpośrednią ekspozycję na składniki przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Zdolność banków do stosowania metody pełnego przeglądu opiera się na dostępności danych dotyczących składu przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w dniu pełnego przeglądu, co jak dotąd okazuje się bardzo trudne, ponieważ podmioty zarządzające przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, ze względu na obawy dotyczące poufności, nie mają motywacji do przekazywania szczegółowych informacji na temat składu przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. W rezultacie instytucje kredytowe często nie są w stanie stosować metody pełnego przeglądu w ramach żadnej z metod i często musiałyby powrócić do zachowawczego traktowania. Inne główne jurysdykcje zaproponowały zatem zmiany w sposobie traktowania ekspozycji wobec przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zarówno w ramach metody standardowej, jak i w ramach metody modeli wewnętrznych FRTB. W związku z tym aby uniknąć zakłóceń równych warunków działania i nieproporcjonalnego obciążenia operacyjnego związanego ze stosowaniem metody pełnego przeglądu, konieczne jest wprowadzenie – podobnie jak w innych jurysdykcjach – elastyczności dla instytucji w zakresie przeprowadzania wycinkowego pełnego przeglądu i określenie w tym celu minimalnego progu tego wycinkowego pełnego przeglądu, przy jednoczesnym zobowiązaniu tych instytucji do stosowania bardziej zachowawczego traktowania części przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, której nie można poddać pełnemu przeglądowi. W celu uproszczenia struktury tego minimalnego progu należy określić w odniesieniu do wartości rynkowej ekspozycji. W przypadku gdy wartość rynkowa ekspozycji nie jest odpowiednia dla konkretnych ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, takich jak ekspozycje o wysokiej dźwigni finansowej, instytucje kredytowe powinny odzwierciedlić tę wartość w swojej metodzie pełnego przeglądu w sposób wymagany przez właściwe organy. Należy również określić niższą częstotliwość pełnego przeglądu. Ponadto w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych instytucje kredytowe powinny mieć możliwość stosowania metod alternatywnych wobec pełnego przeglądu, pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania narażonych na ryzyko vega metoda pełnego przeglądu jest skomplikowana do wdrożenia i nie jest dostosowana do sposobu, w jaki instytucje kredytowe zarządzają ryzykiem związanym z tymi pozycjami, ponieważ wskaźniki wrażliwości vega nie mają charakteru addytywnego i nie można dokonać ich dekompozycji w prosty sposób. Przepisy CRR wymagają jednak, aby instytucje kredytowe stosowały tę samą metodę do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do wszystkich czynników ryzyka tej samej ekspozycji wobec przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. W związku z tym instytucja kredytowa, która do obliczenia wymogów kapitałowych z tytułu czynnika ryzyka delta stosuje w odniesieniu do takiej pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania metodę pełnego przeglądu, jest zobowiązana do stosowania metody pełnego przeglądu w odniesieniu do wymogów kapitałowych z tytułu czynnika ryzyka vega. Aby zmniejszyć obciążenie operacyjne instytucji, takie instytucje kredytowe powinny mieć możliwość stosowania alternatywnej metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do czynnika ryzyka vega ekspozycji wobec przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, niezależnie od metody stosowanej do kapitalizacji innych rodzajów ryzyka związanych z tą ekspozycją.

- (11) Narzut z tytułu ryzyka rezydualnego określa dodatkowy wymóg kapitałowy dla ryzyk, które nie zostały jeszcze uwzględnione w innych elementach alternatywnej metody standardowej. Ponieważ narzut z tytułu ryzyka rezydualnego oblicza się na podstawie wartości referencyjnej instrumentu niezależnie od jego ryzyka, a zabezpieczenie uznaje się wyłącznie w przypadkach, gdy instrument zabezpieczony i instrument zabezpieczający doskonale się pokrywają, mogą wystąpić przypadki, w których wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczące narzutu z tytułu ryzyka rezydualnego są niedostosowane do rzeczywistego ryzyka rezydualnego na poziomie jednostki odpowiadającej za handel. Aby uniknąć nieproporcjonalnych wymogów kapitałowych w odniesieniu do instrumentów obciążonych ryzykiem rezydualnym, które instytucje kredytowe mogłyby w znacznym stopniu zabezpieczyć na rynku, oraz aby zachować równe warunki działania w stosunku do innych jurysdykcji, które wdrożyły lub wdrożą szczególne środki dotyczące narzutu z tytułu ryzyka rezydualnego, należy ustanowić, że mnożniki mają być stosowane do wymogów kapitałowych dotyczących narzutu z tytułu ryzyka rezydualnego w odniesieniu do instrumentów, których instrumentem bazowym jest przyszła zrealizowana zmienność, instrumentów będących opcjami, które mogą zostać wykonane w określonej liczbie terminów, lub instrumentów będących opcjami na różnicę między dwoma stopami swapów o stałym terminie zapadalności denominowanymi w tej samej walucie, w przypadku gdy instrumenty te wiążą się narzutem z tytułu ryzyka rezydualnego wyłącznie z tych powodów.
- (12) Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody standardowej obejmuje ryzyko niewykonania zobowiązania przez emitentów i dłużników ekspozycji podlegających ryzyku rynkowemu w perspektywie jednego roku. Zabezpieczenia ujmują się w odniesieniu do ekspozycji wobec tego samego emitenta lub dłużnika z zastrzeżeniem szczególnych warunków, w tym w odniesieniu do niedopasowania terminów zapadalności między poszczególnymi pozycjami. Niektóre z tych warunków nie pozwalają na ujęcie zabezpieczenia ekonomicznego między instrumentem pochodnym na akcje a pozycją w środkach pieniężnych tego samego instrumentu bazowego, co jest powszechnie stosowanym w praktyce podejściem do zarządzania ryzykiem. Aby zachęcać do zabezpieczania i zapewnić dostosowanie do podobnych środków w innych jurysdykcjach, ten rodzaj zabezpieczenia ekonomicznego należy uwzględnić przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody standardowej.
- (13) Rozporządzeniem (UE) 2024/1623 wprowadzono w ramach alternatywnej metody standardowej szczególną wagę ryzyka dla ekspozycji na handel uprawnieniami do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami (EU ETS), uzasadnioną stabilnością i ograniczoną zmiennością unijnego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla w ostatnich latach i powiązanymi cenami jednostek emisji dwutlenku węgla. Późniejsza analiza ilościowa dostarczyła dowodów na to, że oprócz niższej wagi ryzyka należy również ustalić inną wartość parametru korelacji stosowanego do agregacji ekspozycji z tytułu handlu uprawnieniami do emisji, co skutkowałoby niższymi wymogami w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tych konkretnych ekspozycji. Ponadto z wymiany informacji między bankami a organami regulacyjnymi z innych jurysdykcji – w tym trwających procesów konsultacji – wynika, że podobne środki mogłyby zostać przyjęte w ramach ostatecznego wdrożenia przez te jurysdykcje. Należy zatem ustanowić, że do dnia 31 grudnia 2029 r. parametr korelacji ma zostać zmieniony za pomocą mnożnika na odpowiednią wartość, w świetle istniejących dowodów.
- (14) Opóźnienie we wdrażaniu zasad Bazylea III w jurysdykcjach, w których istnieją banki działające na skalę międzynarodową, prowadzi do tymczasowych zakłóceń równych warunków działania, również w wyniku wprowadzenia minimalnego progu kapitałowego, który zaczął obowiązywać w Unii od dnia 1 stycznia 2025 r. Aby ograniczyć te zakłócenia i zapewnić sprawne przejście, instytucje kredytowe powinny tymczasowo korzystać z ukierunkowanego i ograniczonego stopniowego wprowadzania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w ramach alternatywnej metody standardowej. Instytucje kredytowe, które stosują uproszczoną metodę standardową, powinny również korzystać ze stopniowego wprowadzania.
- (15) Zgodnie ze standardami bazylejskimi w art. 325i ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga się, aby instytucje kredytowe obliczały, w odniesieniu do pozycji w indeksach wchodzących w skład alternatywnych korelacyjnych portfeli handlowych (ACTP), pojedynczy wskaźnik wrażliwości względem indeksu, oraz zakazuje się dekompozycji pozycji w indeksie ACTP na czynniki ryzyka składników niższego szczebla (tj. pozycje jednopodmiotowe), a następnie kompensowania tych czynników ryzyka tymi samymi czynnikami ryzyka tego samego składnika instrumentów jednopodmiotowych. Wymogi te powodują rozbieżność między podejściem stosowanym przez instytucje kredytowe do zarządzania ryzykiem związanym z tymi ekspozycjami a obliczaniem wymogów w zakresie funduszy własnych, co prowadzi do dodatkowej złożoności operacyjnej i wzrostu wymogów w zakresie funduszy własnych. Z tych powodów jedna z głównych jurysdykcji, w której banki prowadzą bardzo intensywny obrót ACTP, zdecydowała się zezwolić bankom na dekompozycję ekspozycji na indeks ACTP. Aby zachować równe warunki działania, instytucje kredytowe powinny tymczasowo mieć możliwość stosowania metody dekompozycji i kompensowania swoich ekspozycji na składniki niższego szczebla tymi samymi czynnikami ryzyka.

- (16) Wdrożenie standardów FRTB wprowadza bardziej wrażliwe na ryzyko i złożone metody, które mogą być zbędne dla instytucji prowadzących ograniczoną działalność handlową. Dotyczy to w szczególności tych małych instytucji, które kwalifikują się do odstępstwa dotyczącego działalności zaliczanej do portfela handlowego prowadzonej na małą skalę na podstawie art. 94 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ale przekraczają progi określone w art. 325a tego rozporządzenia ze względu na ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów wynikające z pozycji portfela bankowego. Aby uniknąć nieproporcjonalnych kosztów wdrożenia i złożoności operacyjnej dla takich unijnych instytucji kredytowych, biorąc pod uwagę, że inne główne jurysdykcje albo stosują podobne środki, albo nie stosują wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego do banków z działalnością zaliczaną do portfela handlowego prowadzoną na małą skalę, należy zezwolić unijnym instytucjom kredytowym z działalnością zaliczaną do portfela handlowego prowadzoną na małą skalę na stosowanie uproszczonej metody standardowej w odniesieniu do pozycji ich portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym i ryzykiem cen towarów.
- (17) Opóźnienia we wdrażaniu nowych ram ryzyka rynkowego w jurysdykcjach, w których istnieją banki działające na skalę międzynarodową, oznaczają, że te unijne instytucje kredytowe, które prowadzą zaawansowaną działalność handlową i posiadają bardziej złożone portfele, napotkałyby nierówne warunki działania, gdyby opóźnienie wdrożenia standardów Bazylea III wykroczyło poza dzień 1 stycznia 2027 r. lub gdyby w innych jurysdykcjach wymogi zostały wdrożone w bardziej elastyczny sposób. Monitorowanie wdrażania standardów Bazylea III w innych głównych jurysdykcjach wykazało, że jest bardzo mało prawdopodobne, aby duże banki spoza Unii musiały wdrożyć zasady FRTB w jurysdykcjach państw, w których mają siedziby, od dnia 1 stycznia 2027 r. Jednocześnie w celu zapewnienia, aby konkretne aspekty nowych ram ryzyka rynkowego, w szczególności w odniesieniu do alternatywnej metody modeli wewnętrznych, nie były nadmiernie złożone lub zbyt zachowawcze, a tym samym nie prowadziły do nieuzasadnionej złożoności operacyjnej ani nadmiernych wymogów kapitałowych, konieczne jest przeprowadzenie ponownej oceny (i potencjalne dostosowanie) tych konkretnych aspektów. W tym kontekście oraz w celu ograniczenia potencjalnych niekorzystnych warunków konkurencji, które miałyby negatywny wpływ na konkurencyjność unijnego sektora bankowego w tym obszarze oraz na finansowanie gospodarki Unii, instytucje kredytowe, na które wdrożenie nowych przepisów dotyczących ryzyka rynkowego ma negatywny wpływ, po zastosowaniu ukierunkowanych zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem powinny mieć możliwość ograniczenia tego wpływu kapitałowego przez trzyletni okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia.
- (18) Łącznie proponowane środki tymczasowe powinny zaradzić wielu – ale nie wszystkim – różnicom w zakresie równych warunków działania między głównymi jurysdykcjami. Aby zachować równe warunki działania w okresie przejściowym, do czasu sfinalizowania i wdrożenia standardów FRTB przez główne jurysdykcje, instytucje kredytowe, na które regulacje FRTB mają negatywny wpływ, powinny mieć możliwość ograniczenia wpływu tych regulacji na ich wymogi kapitałowe przez stosowanie mnożnika niższego lub równego 1 do tych wymogów kapitałowych przez trzyletni okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia delegowanego. Biorąc pod uwagę, że nowe ramy w różnym stopniu dotyczą tych instytucji kredytowych, kalibracja mnożnika powinna być dostosowana do poszczególnych banków. Ponadto ponieważ instytucje kredytowe stosowałyby mnożnik do dnia 31 grudnia 2029 r., powinny mieć możliwość okresowego dostosowywania mnożnika do wiarygodnego poziomu odniesienia w celu uwzględnienia zmian w ich portfelach i warunkach rynkowych. Konieczne jest zatem wprowadzenie mnożnika, który zmniejszy wpływ nowych przepisów do poziomu z poprzedniego wdrożenia pakietu Bazylea 2.5. Aby umożliwić taką precyzyjną kalibrację mnożnika i uniknąć nadmiernej złożoności operacyjnej, w tym stosowania wielu koncepcji granicy w ramach tej samej instytucji oraz zmian w modelach stosowanych w ramach pakietu Bazylea 2.5, konieczne jest, aby mnożnik obliczano z zastosowaniem granicy między portfelem handlowym i portfelem bankowym w ramach wdrożenia pakietu Bazylea 2.5. Instytucje kredytowe, które kwalifikują się do stosowania mnożnika i decydują się na jego stosowanie od dnia 1 stycznia 2027 r., powinny również mieć możliwość zrezygnowania z jego stosowania przed upływem trzyletniego okresu, ale nie powinny mieć możliwości późniejszego wznowienia jego stosowania. Podstawowymi narzędziami umożliwiającymi nadzór i dyscyplinę rynkową są wymogi dotyczące sprawozdawczości i ujawniania informacji. W związku z tym instytucje kredytowe, które zdecydują się na stosowanie mnożnika, powinny również nadal zgłaszać i ujawniać informacje na temat wiążących wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z wdrożeniem pakietu Bazylea 2.5, z wykorzystaniem odpowiednich przepisów określonych w wersji CRR obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013.
- (20) Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie bez uszczerbku dla obowiązków banków wynikających z CRR i CRD i dotyczących zapewnienia odpowiednich zdolności w zakresie zarządzania ryzykiem i agregacji danych. Banki powinny współpracować ze swoimi organami nadzoru, aby zaradzić wszelkim niedociągnięciom zaobserwowanym w tych obszarach.
- (21) Wymogi dotyczące ryzyka rynkowego określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1623 zaczną obowiązywać od dnia 1 stycznia 2027 r. Aby uniknąć sprzecznych wymogów dla instytucji, konieczne jest zatem dostosowanie daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia do tej daty. Aby uniknąć niepewności wśród uczestników rynku i organów publicznych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dodaje się art. 495i–495v w brzmieniu:

„Artykuł 495i

Przepisy przejściowe dotyczące testu przypisania zysków i strat w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych z tytułu ryzyka rynkowego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 325az ust. 2 lit. d) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą stosować alternatywną metodę modeli wewnętrznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do jednostek odpowiadających za handel, które nie spełniają wymogów ustanowionych w art. 325bg.
2. Do celów ust. 1 instytucje uznają, że w przypadku jednostek odpowiadających za handel objętych zakresem stosowania teoretyczne zmiany wartości portfeli tych jednostek odpowiadających za handel, oparte na modelach pomiaru ryzyka instytucji, są zbliżone do hipotetycznych zmian wartości portfeli tych jednostek odpowiadających za handel opartych na modelach wyceny instytucji.

Artykuł 495j

Przejściowy środek dotyczący ulgi operacyjnej mający zastosowanie do wymogów w zakresie funduszy własnych dla niemożliwych do modelowania czynników ryzyka

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/2060 (*) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą ocenić jako możliwy do modelowania do celów art. 325be niniejszego rozporządzenia czynnik ryzyka, w odniesieniu do którego instytucja zidentyfikowała co najmniej dwie możliwe do sprawdzenia ceny w okresach obserwacji, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/2060.
2. Instytucje przypisują czynnikom ryzyka, o których mowa w ust. 1, horyzont płynnościowy równy liczbie 250 podzielonej przez liczbę możliwych do sprawdzenia cen zidentyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2022/2060, zaokrąglony do najbliższego dłuższego horyzontu płynnościowego określonego w tabeli 2 w art. 325bd niniejszego rozporządzenia.

Horyzont płynnościowy przypisany zgodnie z akapitem pierwszym nie może być krótszy niż horyzont płynnościowy, który zostałby przypisany do czynnika ryzyka, jeżeli liczba możliwych do sprawdzenia cen byłaby wystarczająca do oceny czynnika ryzyka jako możliwego do modelowania zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/2060.

3. W obliczeniach, o których mowa w art. 325bb, instytucje uwzględniają wszystkie czynniki ryzyka, które uznaje się za możliwe do modelowania zgodnie z ust. 1. Instytucje uwzględniają inne niemożliwe do modelowania czynniki ryzyka w zakresie obliczeń określonych w art. 325bk.

Artykuł 495k

Przepisy przejściowe dotyczące wymogów w zakresie danych na potrzeby oceny możliwości modelowania nowych emisji

Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 2 i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/2060 i do dnia 31 grudnia 2029 r. przy ocenianiu możliwości modelowania czynników ryzyka zgodnie z art. 325be niniejszego rozporządzenia instytucje uwzględniają, że w przypadku nowych czynników ryzyka związanych z niedawno wyemitowanymi lub niedawno utworzonymi instrumentami:

- a) okres obserwacji, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/2060, rozpoczyna się w dniu, w którym instrumenty te zostały po raz pierwszy wyemitowane lub po raz pierwszy wprowadzone do obrotu na rynku;
- b) minimalna liczba możliwych do sprawdzenia cen, które są reprezentatywne dla czynnika ryzyka zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym, jest przyjmowana proporcjonalnie przez okres 12 miesięcy po tej emisji lub po dniu tego pierwszego wprowadzenia do obrotu.

Artykuł 495l

Przepisy przejściowe dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania

Na zasadzie odstępstwa od art. 325bp ust. 5 lit. a) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje stosują mnożnik równy 0 do oszacowań prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania stosowanych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania określonego w części trzeciej tytuł IV rozdział 1b sekcja 3 w odniesieniu do wszystkich emitentów lub dłużników, ekspozycjom na których przypisano by wagę ryzyka równą 0 % przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody standardowej.

Artykuł 495m

Przepisy przejściowe dotyczące częstotliwości obliczeń na potrzeby alternatywnej metody modeli wewnętrznych

1. Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje, które stosują art. 325ba ust. 1 do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, mogą zdecydować się na obliczanie średnich wartości, o których mowa w art. 325ba ust. 1 lit. b), dla poprzedzających 12 tygodni zamiast dla poprzedzających 60 dni roboczych.
2. Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje, które muszą spełnić wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w art. 455 ust. 2 lit. a) i b), mogą podjąć decyzję o ujawnieniu wartości, o których mowa w tym artykule, dla poprzedzających 12 tygodni, a nie poprzedzających 60 dni roboczych.

Artykuł 495n

Przepisy przejściowe dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 325bh ust. 1 lit. i) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą dokonywać pełnego przeglądu:
 - a) co najmniej 50 % wszystkich pozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, mierzonych według wartości rynkowej;
 - b) pozycji bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w ujęciu kwartalnym, a nie tygodniowym.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do wszystkich pozostałych pozycji w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, stosując wagę ryzyka określoną w art. 325j ust. 1 lit. b) pkt (i).

2. Przy dokonywaniu pełnego przeglądu, o którym mowa w ust. 1, instytucje są w stanie monitorować ryzyka wynikające ze znaczących zmian w składzie danych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania między dwoma dniami obliczeń.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 325bh ust. 1 lit. i) instytucja może stosować alternatywną metodę modelowania do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania zgodnie z alternatywną metodą modeli wewnętrznych, pod warunkiem uzyskania zgody swojego właściwego organu.

Artykuł 495o

Przepisy przejściowe dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w ramach alternatywnej metody standardowej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 325j ust. 1 lit. a) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą dokonywać pełnego przeglądu:
 - a) co najmniej 50 % pozycji bazowych w tych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, mierzonych według wartości rynkowej;
 - b) pozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w ujęciu kwartalnym, a nie miesięcznym.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do wszystkich pozostałych pozycji w tych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania z zastosowaniem metody określonej w art. 325j ust. 1 lit. b) pkt (i).

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 325j ust. 1a i 3 i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą uznawać pozycje w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania za pojedyncze pozycje kapitałowe o wadze ryzyka równej 100 % do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka vega, niezależnie od innych metod stosowanych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu innych czynników ryzyka dla tych samych pozycji.

Artykuł 495p

Przepisy przejściowe dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do narzutu z tytułu ryzyka rezydualnego w ramach alternatywnej metody standardowej

Na zasadzie odstępstwa od art. 325u i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje stosują mnożnik równy 0 do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rezydualnego obliczonych zgodnie z tym artykułem w odniesieniu do następujących instrumentów:

- a) instrumentów, które odnoszą się do przyszłej zrealizowanej zmienności jako instrumentu bazowego i które z innych powodów nie wiązałyby się z narzutem z tytułu ryzyka rezydualnego;
- b) instrumentów będących opcjami, które mogą być wykonane w skończonym zakresie określonych z góry terminów i które nie wiązałyby się z narzutem z tytułu ryzyka rezydualnego z innych powodów;
- c) instrumentów będących opcjami na różnicę między dwiema stopami swapów o stałym terminie zapadalności denominowanymi w tej samej walucie, które nie wiązałyby się z narzutem z tytułu ryzyka rezydualnego z innych powodów.

Artykuł 495q

Przepisy przejściowe dotyczące obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania w ramach alternatywnej metody standardowej

Na zasadzie odstępstwa od art. 325x ust. 4 i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą według własnego uznania przypisać:

- a) do pozycji kapitałowych w środkach pieniężnych, które zabezpieczają instrumenty pochodne, ten sam termin zapadalności jak termin zapadalności instrumentów pochodnych, które zabezpieczają;
- b) termin zapadalności wynoszący trzy miesiące w odniesieniu do ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych na akcje.

Artykuł 495r

Przepisy przejściowe dotyczące obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w ramach alternatywnej metody standardowej w odniesieniu do instrumentów podlegających ryzyku związanemu z handlem uprawnieniami do emisji w ramach EU ETS

Na zasadzie odstępstwa od art. 325at ust. 2 i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje dzielą przez 99,1 % parametr korelacji okresu zapadalności określony w tym artykule do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z alternatywną metodą standardową w odniesieniu do instrumentów podlegających ryzyku cen towarów delta związanemu z handlem uprawnieniami do emisji w ramach EU ETS.

Artykuł 495s

Przepisy przejściowe dotyczące stopniowego wprowadzania wymogów w zakresie funduszy własnych w ramach alternatywnej metody standardowej i uproszczonej metody standardowej

1. Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje stosują mnożnik wynoszący 0,9 do wyniku obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego według metody opartej na wskaźnikach wrażliwości zgodnie z art. 325h ust. 4.
2. Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje stosują mnożnik wynoszący 0,9 do wyniku obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z uproszczoną metodą standardową, o której mowa w art. 325 ust. 2.

Artykuł 495t

Przepisy przejściowe dotyczące traktowania instrumentów w portfelu ACTP

Na zasadzie odstępstwa od art. 325i ust. 1 lit. a) i b) i do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje mogą zdecydować się na stosowanie traktowania określonego w tym artykule również do pozycji wchodzących w skład ACTP.

Artykuł 495u

Przepisy przejściowe dotyczące odstępstwa dla instytucji z działalnością zaliczaną do portfela handlowego prowadzoną na małą skalę

Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucja kwalifikująca się do traktowania określonego w art. 94 może stosować metodę, o której mowa w art. 325 ust. 2, do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do pozycji portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów.

Artykuł 495v

Przepisy przejściowe dotyczące stosowania mnożnika do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego

1. Do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucja może podjąć decyzję o stosowaniu mnożnika do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych z zastosowaniem metod, o których mowa w art. 325 ust. 1, i określonych w art. 325c–325ay, art. 325az–325bp i art. 326–361, w przypadku gdy wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w wersji obowiązującej w dniu 9 lipca 2024 r. i z uwzględnieniem traktowania przejściowego określonego w art. 495i–495t na dzień 31 marca 2027 r. są wyższe niż wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z częścią trzecią tytuł IV niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r.

2. Instytucja nie stosuje mnożnika określonego w ust. 1, jeżeli oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego z wykorzystaniem wyłącznie art. 326–361.

3. Instytucja, która zdecyduje się na stosowanie traktowania określonego w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym właściwe organy i przedstawia dowody spełnienia wymogów określonych w tym ustępie.

4. Instytucja, która stosuje traktowanie określone w ust. 1, może w dowolnym momencie zaprzestać stosowania tego traktowania, pod warunkiem że powiadomiła o tym właściwy organ. Instytucja, która zaprzestaje stosowania tego traktowania, nie może go stosować ponownie w późniejszym terminie.

5. Instytucja, która decyduje się na stosowanie mnożnika, o którym mowa w ust. 1, kalibruje ten mnożnik co trzy miesiące jako stosunek wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych zgodnie z częścią trzecią tytuł IV niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r. do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych z zastosowaniem niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 9 lipca 2024 r., z uwzględnieniem traktowania przejściowego określonego w art. 495i–495t.

6. Instytucja, która stosuje mnożnik określony w ust. 1, nadal przekazuje również informacje na temat wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych zgodnie z częścią trzecią tytuł IV niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r.

7. Instytucja, która stosuje mnożnik określony w ust. 1, ujawnia, że decyduje się na jego zastosowanie. Instytucja ta musi nadal spełniać również wymogi dotyczące ujawniania informacji na temat wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określone w części ósmej niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r.

8. Do celów określenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w wersji obowiązującej w dniu 9 lipca 2024 r. zgodnie z ust. 1 i 5 instytucja stosuje wymogi dotyczące uwzględnienia w portfelu handlowym określone w art. 104 niniejszego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dniu 8 lipca 2024 r.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/2060 z dnia 14 czerwca 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny możliwości modelowania czynników ryzyka zgodnie z metodą modeli wewnętrznych oraz częstotliwość tej oceny zgodnie z art. 325be ust. 3 tego rozporządzenia (Dz.U. L 276 z 26.10.2022, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj)."

*Artykuł 2***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
